

gang udtaler vi med meget store bogstaver, at disse grupper skal være bedre til at indgå i det danske samfund. Her står vi med det modsatte problem. Det er ikke hos flygtninge og indvandrere, viljen mangler, men de har ikke mulighed for at komme ind på arbejdsmarkedet, og er de endelig kommet ind, er det som regel kun i de usynlige job.

Danmark har på dette område en række internationale forpligtelser til at føre en politik, der fremmer ligestillingen. Ministeren har i sin tale gennemgået en række af de initiativer, som regeringen allerede har taget. Jeg vil også gerne holde ministeren fast på tilsagnet om til foråret at give en redegørelse til Folketinget, hvor ministeren vil præsentere de konklusioner, man er nået frem til i de mange udvalg og arbejdsgrupper. Denne redegørelse skulle meget gerne munde ud i, at vi kan lave en samlet plan over, hvordan vi virkelig får taget hul på problematikken. Jeg vil ikke på forhånd udelukke, at der er behov for lovgivning, men jeg synes ikke, vi skal lægge os fast på, hvilken model vi vil vælge.

SF skriver i bemærkningerne til forslaget, at ministerens initiativ er behjertet, men at det stopper dér, hvor det bliver svært. Det er jeg nu ikke helt enig i. Jeg synes faktisk ikke, at man med de initiativer, som ministeren har iværksat, forsøger at stikke hovedet i busken. Tværtimod synes jeg, at man også berører de emner, som SF især fremhæver. Der henvises i forslaget direkte til loven om ligeløn til og ligebehandling mellem mænd og kvinder. Jeg har selv som ordfører på ligeløns- og ligebehandlingsloven talt om stramminger, men det var netop i erkendelse af, at de redskaber, som disse love var udstyret med, ikke virkede.

Det generelle problem, den usynlige forskelsbehandling, rammer vi ikke med lovgivning. De konflikter, vi primært har søgt at løse, og de tilfælde, hvor afskedigelsessager kom for retten, drejede sig om at indhente lønoplysninger til det forberedende retsmøde, godtgørelse ved uberettiget afskedigelse og andet.

Det er også på sådanne områder, jeg kunne forestille mig, at man eventuelt kunne lave en lovgivning, og jeg synes, vi skal vente og se, hvad resultatet bliver af de forskellige udvalgs arbejde.

Jeg vil være glad, dersom signalet i dag fra Folketinget bliver, at vi ikke vil acceptere forskelsbehandling på arbejdsmarkedet, men ønsker en holdningsændring, og at vi ikke opgiver, men tager udfordringen op.

Jeg synes også, vi skal sende et signal til arbejdsmarkedets parter – både til arbejdsgivere og arbejdstagere – om at få gjort noget ved problemerne. Arbejdsmarkedets parter må gå foran i debatten og have en positiv indstilling over for de initiativer, der måtte blive taget på dette område.

Området er for vigtigt til, at vi skal haste en lovgivning igennem, for der er behov for en grundig debat. Lad os så til foråret lægge op til handling på baggrund af ministerens redegørelse.

Lars Løkke Rasmussen (V):

Jeg elsker jo at gøre fru Lone Møller glad, og derfor vil jeg gerne være med til – også på Venstres vegne – at sende det overordnede signal, at vi naturligvis er imod forskelsbehandling, som har sin baggrund i etnisk oprindelse, national herkomst, hudfarve eller religion, men jeg må med det samme også tilkendegive, at vi ikke kan støtte beslutningsforslaget fra SF.

Jeg har noteret mig, at der i bemærkningerne til beslutningsforslaget fra SF blandt andet står anført, at det ikke er SF's opfattelse, at lovgivning alene ændrer på menneskers adfærd. Det er jeg meget enig i. Venstre og jeg er meget reserverede over for at lovgive på dette område. Vi tror ikke, vejen frem er at politisere forholdet mellem de forskellige grupper i Danmark. Det er nemlig ikke ufarligt. I et multietnisk samfund som USA har den tidligere demokratiske formand for Senatets budgetkomité, Daniel Patrick Moynihan, for nylig netop advaret mod den politisering, som følger i kølvandet på lovgivning om etniske forhold på arbejdsmarkedet.

Jeg synes, at både SF og vi andre burde lægge os på sinde, hvad den moderate og højt estimerede demokrat udtaler om disse forhold med afsæt i en virkelighed, som er langt mere kompliceret end den danske virkelighed.

Faktisk er jeg af den mening, at det kan virke befordrende på potentielle konflikter mellem danskere på den ene side og indvandrere/flygtninge på den anden side, hvis vi lovgiver for detaljeret, for dermed vil SF jo i virkeligheden opnå præcis det modsatte af, hvad man ønsker, og det, man ønsker, kan jeg altså tilslutte mig.

Et andet problem ved forslaget, som det meget detaljeret og med en masse afgrænsningsproblemer ligger her, er, at vi meget vel risikerer at blande diskrimination sammen med arbejdsgiverens ledelsesansvar, og det er vi i Venstre meget på vagt over for. Vi er tilbøjelige til at me-